

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر مشکلات رفتاری دانشآموزان

زیبا قدرتی^۱، سیما قدرتی^{۲*}

تاریخ ارسال: ۹۶/۹/۲ تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۱/۲

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر مشکلات رفتاری دانشآموزان دختر ۹-۷ ساله شهر تهران است. طرح پژوهش حاضر نیمه آزمایشی و از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کودکان دختر ۹-۷ ساله غرب شهر تهران بود که در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ مشغول تحصیل بودند. از این میان تعداد ۲۴ نفر به روش خوش‌های چندمرحله‌ای انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۲ نفر) و کنترل (۱۲ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه، آموزش مهارت‌های زندگی را دریافت کرد. دو گروه آزمایش و کنترل در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون به چک‌لیست مشکلات رفتاری کوای و پترسون (۱۹۸۷) پاسخ دادند. داده‌های جمع‌آوری شده به وسیله آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری تعزیزی و تحلیل شدند. یافته‌های پژوهش نشان داد که بین مشکلات رفتاری گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود دارد ($P = 0.001$). با توجه به یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر کاهش مشکلات رفتاری دختران ۹-۷ ساله مؤثر بوده است.

واژگان کلیدی: مهارت‌های زندگی، مشکلات رفتاری، بازی

۱. کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

۲. استادیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، sima.ghodrati17@yahoo.com

مقدمه

مشکلات رفتاری^۱ به دو طبقه اصلی تقسیم می‌شوند. مشکلات رفتاری بروند سازی شده^۲ و درون سازی شده^۳ (آل یا گون^۴، ۲۰۱۵؛ کرامر^۵، ۲۰۱۵؛ لیوکون^۶، ۲۰۱۷). مشکلات رفتاری بیرونی شده شامل رفتارهای ضداجتماعی و پرخاشگرانه است مثل ناسزاگوبی، درگیری و تخریب اموال (تیج سن^۷، ۲۰۱۶). به طور کلی مشکلات بیرونی شده غیرقابل پذیرش هستند زیرا منافع اجتماعی را نقض می‌کنند و باعث آزار دیگران می‌شوند (کرامر، ۲۰۱۵). مشکلات رفتاری درونی شده کنترل شده تر هستند و به دیگران آسیب کمتری می‌رسانند؛ مانند افسردگی، اضطراب، تنهاگی، خجالت و حساسیت بیش از حد نسبت به خود (برن اشتاین^۸، ۲۰۱۰).

پژوهش‌ها نشان داده‌اند کودکان دارای مشکلات رفتاری درونی شده در زمینه تنظیم عواطف دچار مشکل هستند (گرانیک، میوسن، لام، والترنیگ^۹، ۲۰۱۲؛ راور، روی، پریسلر، اورساج^{۱۰}، ۲۰۱۷). هم‌چنین کودکانی که رفتارهای پرخاشگرانه و آزاردهنده دارند و در برقراری ارتباط با همسالان دچار مشکل هستند مهارت‌های اجتماعی لازم را ندارند (فانتزو، کینو، کوهن^{۱۱}، ۲۰۰۴؛ فرانکو، پراچینی، مارچ^{۱۲}، ۲۰۰۹ نقل از هان، لی و سو^{۱۳}، ۲۰۱۷). مشکلات رفتاری معمولاً در سال‌های آغازین دوره ابتدایی مشاهده می‌شوند و بین سنین ۸ تا ۱۵ سالگی به اوج خود می‌رسد (خانزاده، ۱۳۸۹) و میزان شیوع آن در میان کودکان سن مدرسه بین ۵ تا ۲۰ درصد برآورد شده است (سیف نراقی، ۱۳۹۵).

1. behavioral problems
2. externalizing behavior problems
3. internalizing behavior problems
4. Al-Yagon
5. Cramer
6. Liukonen
7. Thijssen
8. Bornstein
9. Granic, Meusel, Lamm & Wolterding
10. Raver, Roy, Pressler & Ursache
11. Fantuzzo, Se Kino, & Cohen
12. Franco, Peracchini & March
13. Han, Lee & Suh

سازمان بهداشت جهانی^۱ مهارت‌های زندگی^۲ را شامل توانایی‌های آدمی برای رفتارهای مثبت و انطباق پذیر با دیگران می‌داند که او را قادر می‌سازد با چالش‌ها و نیازمندی‌های روزانه به گونه‌ای مؤثر روبرو گردد (شرفی، ۱۳۹۶). یونیسف^۳ (۲۰۱۲) نیز مهارت‌های زندگی را مشتمل بر گروه بزرگی از مهارت‌های روانی – اجتماعی و میان فردی می‌داند که می‌تواند به افراد کمک کند تا تصمیماتشان را با آگاهی اتخاذ نمایند، به‌طور مؤثر رابطه برقرار کنند، مهارت‌های مقابله‌ای و مدیریت شخصی خود را گسترش دهند و زندگی سالم و باروری داشته باشند. مهارت‌های زندگی می‌توانند اعمال شخصی، اعمال مربوط به دیگران و اعمال مربوط به محیط اطراف را نیز طوری هدایت کنند که به سلامت بیشتر منجر شود و سلامت بیشتر یعنی آسایش بیشتر جسمانی – روانی و اجتماعی (نقل از اوکچ و رول، ۲۰۱۵).

مهم‌ترین مهارت‌های زندگی شامل مهارت‌های حل مسئله، تصمیم‌گیری، تفکر خلاق و نقاد، ارتباط مؤثر، مهارت‌های بین فردی، همدلی، خودآگاهی، مقابله با هیجانات ناخوشایند و استرس است. سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۷) مهارت‌های زندگی را به سه شاخه مهارت‌های شناختی، مهارت‌های اجتماعی و هیجان تقسیم می‌کند (نقل از دینگرا و چاهان^۴، ۲۰۱۷).

آموزش مهارت‌ها به کودکان و نوجوانان بهتر است به صورت عینی انجام شود زیرا آن‌ها هنوز توانایی اندیشیدن به مفاهیم انتزاعی را به‌طور کامل کسب نکرده‌اند. بازی یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های زندگی کودک است. کودکان از طریق بازی می‌توانند مهارت‌های پایه و اجتماعی را یاد بگیرند و رشد کنند، به‌ویژه وسائل بازی نقشی تعیین‌کننده در بازی دارد تا بتواند جهان اطرافش را کشف کند (کرمی، شفیعی و حیدری شرف، ۱۳۹۴). بازی درمانی^۵ روشی است که به‌وسیله آن، ابزارهای طبیعی بیان حالت کودک، یعنی بازی، به عنوان روش

1. World Health Organization

2. life skills

3. United Nations Children `S Fund

4. Okech & Role

5. Dhingra & Chauhan

6. play therapy

درمانی وی به کار گرفته می‌شود تا به کودک کمک کند فشارهای احساسی خویش را تحت کنترل قرار دهد (محکی، شریفی جندانی و محکی، ۱۳۹۵).

کودکان و نوجوانان به دلیل تجربه ناکافی و عدم آگاهی از مهارت‌های لازم از جمله آسیب‌پذیرترین قشر از اشارات اجتماعی هستند و به رغم انرژی و استعدادهای بالقوه و سرشار، از چگونگی به کار بردن توانمندی‌های خود در مواجهه با مسائل و مشکلات زندگی آگاه نیستند (شهدایی، ۱۳۸۶ نقل از شهابی نژاد، ۱۳۹۱).

شواهد نشان می‌دهد دانش‌آموزان بخشناع اعظمی از زمان و توانایی‌های هوشی و شناختی خود را صرف امور تحصیلی می‌نمایند و به این ترتیب از پرداختن به رشد اجتماعی – روانی خویش غافل می‌مانند که از این میان می‌توان به کسب مهارت‌های نحوه تعاملات اجتماعی، حل مسئله، تفکر نقاد و یادگیری مهارت‌هایی که آن‌ها برای زندگی در اجتماع خارج از خانه و مدرسه به آن نیاز دارند، اشاره نمود (کیا، شعبانی؛ احقر و مدانلو، ۱۳۹۵)؛ بنابراین دانش‌آموزان برای مقابله سازگارانه با استرس‌ها و کشمکش‌های زندگی به کارکردهایی نیاز دارند که آنان را در کسب این توانایی‌ها تجهیز نمایند. آموزش مهارت‌های زندگی فرد را قادر می‌سازند که به طور مؤثر با مقتضیات و کشمکش‌های زندگی روبرو شود. هدف از آموزش مهارت‌های زندگی افزایش و توانایی‌های روانی – اجتماعی و درنهایت پیشگیری از ایجاد رفتارهای آسیب‌زننده به بهداشت و سلامت و ارتقای سطح سلامت روان افراد است (بامستر، کمپل، کروگر و واهمس، ۲۰۰۳ نقل از کیا و همکاران، ۱۳۹۵).

پژوهش‌ها اثربخشی آموزش برخی از مؤلفه‌های مهارت‌های زندگی را بر انوع مشکلات رفتاری نشان داده‌اند. بیلاوی و مکوندی (۱۳۹۵) در پژوهشی اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی را بر مهارت اجتماعی دختران متوسطه دوم شهر اهواز نشان دادند. صبحی قراملکی، حاجلو و محمدی (۱۳۹۴) نیز در پژوهشی نشان دادند آموزش مهارت‌های زندگی بر سازگاری اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی مؤثر است. سالک حدادی و بدرا، (۱۳۹۱) در پژوهشی نشان دادند آموزش مهارت‌های زندگی باعث بهبود سبک‌های مقابله‌ای کودکان

می‌شود. لئو^۱ و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهشی نشان دادند آموزش مهارت‌های زندگی بر مشکلات رفتاری کودکان چینی مؤثر است.

شیوع مشکلات رفتاری در دانشآموزان مقطع ابتدایی شهر تهران بالاست (اسلامیه، ۱۳۸۷، عباری بناب و همکاران، ۱۳۸۸) از سوی دیگر مشکلات رفتاری با کمبود مهارت‌های شناختی، اجتماعی و هیجانی ارتباط دارند (سان^۲ و همکاران، ۲۰۱۵). از آنجاکه پژوهش‌های اندکی به بررسی آموزش ابعاد مختلف مهارت‌های زندگی بر کودکان پرداخته‌اند هدف از انحصار این پژوهش تعیین اثر آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر مشکلات رفتاری و ابعاد آن (اختلال سلوک، توجه-نایختگی، پرخاشگری اجتماعی، اضطراب-گوشه‌گیری) دانشآموزان دختر شهر تهران است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از حیث هدف از نوع کاربردی و از حیث روش یک مطالعه‌ی نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل بود.

جامعه آماری پژوهش کلیه دانشآموزان دختر ۷-۹ ساله مدارس غرب شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۱۳۹۶ بوده است که در مقطع تحصیلی اول، دوم و سوم ابتدایی مشغول به تحصیل بودند. حجم نمونه در پژوهش حاضر که از نوع نیمه آزمایشی است، درمجموع ۲۴ نفر است که پس از انتخاب از طریق روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای، به طور تصادفی در دو گروه ۱۲ نفری آزمایش و کنترل قرار گرفتند. بدین ترتیب که از بین مناطق غرب شهر تهران منطقه ۵ انتخاب شد. پس از تهیه لیست مدارس ابتدایی منطقه ۵ تهران شامل ۱۱۲ مدرسه (۵۸ مرکز دولتی و ۵۴ مرکز غیردولتی) با روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای یک مدرسه انتخاب شد. از بین کلاس‌های این مدرسه از پایه‌های تحصیلی اول، دوم و سوم ابتدایی یک کلاس به صورت تصادفی انتخاب شد و دانشآموزان هر سه کلاس به پرسشنامه مشکلات رفتاری پاسخ دادند (۱۰۵ نفر). سپس از بین دانشآموزانی که

1. Liu & et al
2. Sun

بر اساس مقیاس مشکلات رفتاری کوای و پترسون، نمره ایشان ۲ انحراف استاندارد بالاتر از میانگین بود، تعداد ۲۴ نفر انتخاب شدند و در مرحله بعد به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. دو گروه در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون به چک لیست تجدیدنظر شده مشکلات رفتاری پاسخ دادند. گروه آزمایش در فاصله بین دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون، آموزش مهارت‌های زندگی را که بر طبق کتاب «آموزش مهارت‌های زندگی» (نویسنده ورنون؛ ترجمه فیروزبخت، ۱۳۸۷) تهیه شده است، دریافت نمودند. جلسات آموزش مهارت‌های زندگی در ۸ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای و با فاصله زمانی یک هفته برای گروه آزمایش اجرا شد و گروه کنترل هیچ مداخله‌ای را دریافت نکرد.

ابزار پژوهش حاضر از قرار زیر است:

چک لیست تجدیدنظر شده مشکلات رفتاری (RBPC¹): این چک لیست را کوای و پترسون² (۱۹۸۷) برای درجه‌بندی مشکلات رفتاری کودکان و نوجوانان پنج تا ۱۸ سال تهیی نموده، دارای شش خرد آزمون اختلال سلوک (۲۲ گویه)، پرخاشگری اجتماعی (۱۷ گویه)، مشکلات توجه - ناپیختگی (۱۶ گویه)، اضطراب - گوشه‌گیری (۱۱ گویه)، رفتار روان‌پریشی (۶ گویه) و حرکات اضافی (۵ گویه) بوده و روی هم دربرگیرنده ۸۹ گویه است. برای نمره گذاری این پرسشنامه، سه نمره صفر، یک و دو به کار برده می‌شود. نمره دو به مشکل رفتاری که به صورت حد دیده شود، نمره یک به مشکلاتی که صورت حد ندارند و نمره صفر به عدم وجود مشکلات رفتاری داده می‌شود. بیشترین نمره به دست آمده برای هر خرد آزمون دو برابر شماره گویه‌ها در آن خرد آزمون و کمترین نمره برای هر خرد آزمون صفر است. دامنه مشکلات فرد از صفر تا ۱۷۸ نوسان دارد (نقل از شهیم، یوسفی، قنبری مزیدی، ۱۳۸۶).

در ایران این پرسشنامه توسط شهیم، یوسفی و قنبری مزیدی (۱۳۸۶) ترجمه و هنجاریابی شده است. روایی چک لیست به روش همبستگی گویه‌ها با نمره کل، تحلیل عوامل و همبستگی بین نمرات چک لیست با پرسشنامه رفتار کودک را تر ۰/۸۸ به دست آمد

1. Revised Behavior Problem Checklist
2. Quay & Peterson

و تحلیل عوامل با مؤلفه‌های اصلی و سپس چرخش واریماکس، استخراج چهار عامل با ارزش ویژه بیشتر از یک را در پی داشت که عبارت‌اند از اختلال سلوک، مشکلات توجه - ناپاختگی، پرخاشگری اجتماعی و اضطراب - گوشه‌گیری. در بررسی پایایی به روش بازآزمایی به فاصله چهار هفته، ضرایب پایایی اختلال سلوک (۰/۹۰ گویه)، مشکلات توجه - ناپاختگی (۰/۸۵)، پرخاشگری اجتماعی (۰/۷۸) و اضطراب - گوشه‌گیری (۰/۷۸) به دست آمد. پایایی به روش آلفای کرونباخ، برای اختلال سلوک (۰/۹۷ گویه)، مشکلات توجه - ناپاختگی (۰/۹۷)، پرخاشگری اجتماعی (۰/۸۲) و اضطراب - گوشه‌گیری (۰/۸۵) به دست آمد.

جدول ۱. خلاصه جلسه‌های مهارت‌های زندگی

جلسه	هدف	محثوا	نکالیف
جلسه اول	آشنایی اعضا با یکدیگر و قواعد گروه و ارائه تمرين‌های خودآگاهی	آشنایی با قواعد گروه، اهداف و ساختار گروه، معرفی خود با استفاده از فعالیت‌های ساختارمند مانند «ین من هستم» و «کی هستم، چطور عمل می‌کنم».	ارائه کاربرگ آشنایی با ناقلت از این من می‌توانند من می‌هم هستم - بجهه ای مثل من می‌توانندی های خودشان
جلسه دوم	آشنایی با مفهوم رشد خود و آشنایی اعضا با نقاط قوت و ضعف خود	آشنایی با مفهوم رشد خود و آشنایی اعضا با نقاط قوت و ضعف خود	مقایسه خود و یکی از دوستان یا اعضای خانواده و ذکر توانمندی‌های خودشان
جلسه سوم	ادامه فعالیت‌های رشد خود، تحقیر نکردن خود به خاطر که اخیراً مرتب شدند و یافتن راه‌های جبران	ادامه فعالیت‌های رشد خود، تحقیر نکردن خود به خاطر من مهم هستم - بجهه ای مثل من	ترسمیم یک نقاشی از خطای
جلسه چهارم	آشنایی با مفهوم رشد هیجانی و آشنایی با انواع احساسات	آشنایی با مفهوم رشد هیجانی و آشنایی با فعالیت‌های احساسات عالی - احساسات موقعیت‌های فرضی و چسباندن برچسب‌های احساسی مثبت	پر کردن کاربرگ‌های ارائه فعالیت‌های احساسات عالی - احساسات بد - چه احساسی دارم
جلسه پنجم	آموزش مدیریت هیجاناتی و آشنایی با مراحل فعالیت - اضطراب - راه حل های غم - مدیریت عصبانیت غم	ارائه فعالیت‌های جنگیدن با نگرانی - راه حل های غم - مدیریت عصبانیت	پر کردن کاربرگ‌های موقعیت‌های فرضی و چسباندن برچسب‌های احساسی منفی
جلسه ششم	آشنایی با مفهوم رشد شناختی و آشنایی با تفکر خلاق	آشنایی با مفهوم رشد شناختی تو ایجاد کنند - راه حل ها - پیامد چیست؟	ارائه کاربرگ، ارتباط فکر و احساس
جلسه هفتم	ادامه فعالیت‌های رشد شناختی و آشنایی با مراحل فعالیت حل مسئله	ارائه فعالیت - گزینه‌های دیگر - آیا معقول است - تأثیر چیست	ارائه کاربرگ گردنونه حل مسئله و تخمین پیامد

جلسه	هدف	محظوظ	تکاليف
جلسه هشتم	آشنایی با مفهوم رشد اجتماعی و مهارت دوست‌یابی	ارائه فعالیت‌های دوست‌شدن و نگهدارشون	تمرین کامپهای انتخاب یک
	دوستی‌ها - حقایق دوستی	دوستی‌ها - حقایق دوستی	دوست با کمک والد
جلسه نهم	ادامه فعالیت‌های رشد اجتماعی	ارائه فعالیت‌های قواعد روابط - دعوا برداشت	تمرین حل مسئله در کاربرگ اختلاف با دوستان
	مرور جلسات دهم	ارائه کاربرگ جلسات و مرور یک فعالیت از انواع مهارت‌های خودآگاهی، رشد هیجانی، رشد شناختی و رشد اجتماعی	مرور کاربرگ جلسات

(ورnoon، ۲۰۰۶؛ ترجمه فیروزبخت، ۱۳۸۷)

یافته‌های پژوهش

جدول ۲. میانگین نمره خرد مقياس‌های پرسشنامه مشکلات رفتاری در دو گروه پژوهش

قبل و بعد از آزمون و پس آزمون بعد از کنترل پیش آزمون

خرده مقياس	گروه	پیش آزمون	پس آزمون	پس آزمون بعد از کنترل پیش آزمون	انحراف استاندارد میانگین						
اختلال سلوک	کنترل	۰/۱۶	۱۸/۷	۰/۸۶	۱۸/۷	۰/۸۵	۱۹	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵
آزمایش	آزمایش	۰/۱۶	۱۸/۱	۱/۰۲	۱۸/۲	۰/۶۶	۱۹/۰۸	۱۹/۰۸	۱۹/۰۸	۱۹/۰۸	۱۹/۰۸
پرخاشگری	کنترل	۰/۱۹	۲۰/۴	۰/۷۹	۲۰	۰/۹۳	۲۰/۸	۲۰/۸	۲۰/۸	۲۰/۸	۲۰/۸
آزمایش	آزمایش	۰/۱۹	۱۹/۷	۱/۰۵	۱۹/۷	۰/۷۱	۲۰/۸۳	۲۰/۸۳	۲۰/۸۳	۲۰/۸۳	۲۰/۸۳
مشکلات	کنترل	۰/۱۲	۱۹/۶	۰/۷۷	۱۹/۶	۰/۷۹	۱۹/۹	۱۹/۹	۱۹/۹	۱۹/۹	۱۹/۹
آزمایش	آزمایش	۰/۱۲	۱۹/۱	۰/۷۹	۱۹/۰۸	۰/۹۳	۱۹/۸	۱۹/۸	۱۹/۸	۱۹/۸	۱۹/۸
اضطراب-	کنترل	۰/۲۲	۱۷/۳	۰/۹۶	۱۷/۲	۰/۸۳	۱۷/۱۶	۱۷/۱۶	۱۷/۱۶	۱۷/۱۶	۱۷/۱۶
گوشه‌گیری	آزمایش	۰/۲۲	۱۶/۵	۰/۹۹	۱۶/۵	۰/۶۲	۱۷/۲۵	۱۷/۲۵	۱۷/۲۵	۱۷/۲۵	۱۷/۲۵
نمره کلی	کنترل	۰/۴۵	۷۶/۱۰	۱/۵۶	۷۶/۰۸	۱/۵۶	۷۶/۹۱	۷۶/۹۱	۷۶/۹۱	۷۶/۹۱	۷۶/۹۱
اختلال رفتاری	آزمایش	۰/۴۵	۷۳/۵	۱/۹۲	۷۳/۵۸	۱/۱۲	۷۷	۷۷	۷۷	۷۷	۷۷

نتایج حاصل از جدول شماره سه نشان می‌دهد که میانگین نمرات پس آزمون در گروه آزمایش در متغیر اختلال سلوک، مشکلات توجه-نایختگی، اضطراب-گوشه‌گیری و نمره کلی اختلال رفتاری کاهش یافته است برای بررسی معناداری این تفاوت از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده شده است.

قبل از بررسی فرضیه‌های پژوهش ابتدا مفروضه‌های تحلیل کوواریانس، نرمال بودن توزیع متغیرهای مشکلات رفتاری، همسانی واریانس‌ها و یکسان بودن شیب خط رگرسیون بررسی گردید که نتایج آزمون لوین و شیب خط رگرسیون در ادامه آورده شده است.

جدول ۳. نتیجه آزمون لوین جهت بررسی همسانی واریانس‌ها

در خرده مقیاس‌های پرسشنامه مشکلات رفتاری

متغیر	F آماره	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
اختلال سلوک	۱/۹۰	۱	۲۲	۰/۱۸
پرخاشگری اجتماعی	۰/۸۵	۱	۲۲	۰/۳۶
مشکلات توجه-نایختگی	۰/۰۳۳	۱	۲۲	۰/۸۵
اضطراب-گوشگیری	۰/۰۴۴	۱	۲۲	۰/۸۳
نمره کلی مشکلات رفتاری	۱/۱۷	۱	۲۲	۰/۲۹

بر اساس نتایج مندرج در جدول ۷ مشاهده می‌شود که تجانس واریانس‌های دو گروه بزرگ‌تر از ($\alpha=0/05$) برقرار است و فرض برابری واریانس‌ها تائید می‌گردد. با توجه به برقراری مفروضه‌های تحلیل کوواریانس می‌توان از تحلیل کوواریانس جهت تحلیل فرضیه‌های پژوهش استفاده کرد.

جدول ۴. نتایج تحلیل یکسان بودن شیب خط رگرسیونی متغیرهای مشکلات رفتاری

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مقدار F	سطح معناداری
گروه و پیش آزمون اختلال سلوک	۳۰/۶۹	۲	۱۵/۳	۲/۰۲	۰/۱۵
گروه و پیش آزمون پرخاشگری اجتماعی	۳۹/۱۸	۲	۱۹/۵۹	۱/۹۵	۰/۱۶
گروه و پیش آزمون مشکلات توجه-نایختگی	۷/۹۶	۲	۳/۹۸	۰/۳۸	۰/۶۸
گروه و پیش آزمون اضطراب-گوشگیری	۹۵/۵۸	۲	۴۷/۸	۲/۵۹	۰/۰۹۹
گروه و پیش آزمون نمره کلی مشکلات رفتاری	۲۲/۳۶	۲	۱۱/۱۸	۳/۳۴	۰/۰۸۲

در جدول ۹ نتایج تحلیل یکسان بودن شیب خط رگرسیونی به عنوان پیش‌فرض تحلیل کوواریانس برای خرده مقیاس‌های پرسشنامه مشکلات رفتاری آورده شده است. بر اساس نتایج، سطح معناداری سطر اثر متقابل بین پیش‌آزمون و اختلال سلوک، پرخاشگری

اجتماعی، مشکلات توجه-ناپختگی، اضطراب-گوشگیری و نمره کلی مشکلات رفتاری و گروه بزرگتر از $۰/۰۵$ است بنابراین فرضیه همگنی رگرسیونی پذیرفته می‌شود.

جدول ۵. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس مربوط به آموزش مهارت‌های زندگی بر مؤلفه‌های مشکلات رفتاری

متیع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجذورات آزادی	F	معنی داری آزمون	اندازه توان	سطح آزمون
اختلال سلوک	۲/۶۵	۱	۲/۶۵	۷/۷۷	۰/۰۱	۰/۳۵	۰/۹۴۸
پرخاشگری اجتماعی	۲/۶۶	۱	۲/۶۶	۶/۰۵	۰/۰۲۳	۰/۳۰	۰/۹۲۱
مشکلات توجه	۱/۶۱	۱	۱/۶۱	۹/۲۶	۰/۰۰۶	۰/۴۲	۰/۹۸۷
اضطراب - گوشگیری	۳/۲۲	۱	۳/۲۲	۵/۴۱	۰/۰۳۴	۰/۳۸	۰/۹۶۳
نمره کلی مشکلات رفتاری	۳۸/۴۲	۱	۳۸/۴۲	۱۵/۸۷	۰/۰۰۱	۰/۳۶	۰/۹۵۶

نتایج حاصل از اجرای تحلیل کوواریانس که در جدول ۱۶ مشاهده می‌شود، حاکی از رد فرضیه صفر و درنتیجه معنی‌دار بودن اثر آموزش مهارت‌های زندگی بر اختلال سلوک ($P = ۰/۰۵$ ، $F = ۷/۷۷$)، پرخاشگری اجتماعی ($P = ۰/۰۱$ ، $F = ۹/۲۶$)، مشکلات توجه ($P = ۰/۰۱$ ، $F = ۳/۲۲$)؛ اضطراب - گوشگیری ($P = ۰/۰۱$ ، $F = ۵/۴۱$)؛ و اضطراب - گوشگیری اجتماعی ($P = ۰/۰۰۶$ ، $F = ۹/۲۶$) است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد میزان اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش اختلال سلوک، پرخاشگری اجتماعی، مشکلات توجه و اضطراب - گوشگیری معنی‌دار است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که بین میانگین مشکلات رفتاری دانش‌آموزان دختر گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود دارد، بدین معنی که آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر کاهش مشکلات رفتاری دانش‌آموزان دختر شهر تهران تأثیر مثبتی داشته است. این یافته با نتایج پژوهش‌های مددی و سلطانی (۱۳۹۵)، صبحی قرامکی و همکاران (۱۳۹۴)، برزگر و همکاران (۱۳۹۱)، شهابی نژاد (۱۳۹۱)، کریمی و همکاران (۱۳۸۹)، کوریدور و همکاران (۲۰۱۷)، لشو و همکاران (۲۰۱۶) همخوان است.

مشکلات رفتاری را به دو دسته مشکلات رفتاری درونی سازی شده و مشکلات رفتاری برونوی سازی شده تقسیم کرده‌اند. مشکلات رفتاری برونوی سازی الگوهای رفتاری ناسازگاری هستند که مشکلاتی را برای دیگران ایجاد می‌کنند (از قبیل رفتار قانون شکنانه و پرخاشگرانه) و مشکلات رفتاری درونی سازی مشکلاتی هستند که معطوف به درون تلقی می‌شوند و علائم آن‌ها با رفتارهای بیش از حد کنترل شده رابطه دارند نظیر اضطراب، افسردگی، گوشگیری و شکایات جسمانی (ماش^۱ و بارکلیز^۲، ۲۰۰۸ به نقل از شفیع پور و همکاران، ۱۳۹۴).

با توجه به تعاریف مشکلات رفتاری در کودکان می‌توان دریافت کودکانی که مشکلات رفتاری برونوی سازی شده دارند در ارتباط با دیگران دچار مشکل هستند و از ضعف مهارت‌های اجتماعی رنج می‌برند. هم‌چنین این کودکان در صورت بروز اختلاف نظر و مشکل با سایرین قادر به کنترل هیجانات شدید خود مانند خشم نیستند و از طریق پرخاشگری به دیگران واکنش نشان می‌دهند. این واکنش ناشی از این است که کودکان اولاً در کنترل هیجانات و ثانیاً در یافتن راه حل‌های جایگزین، مهارت‌های اندکی دارند. در برنامه آموزش مهارت‌های زندگی به کودکان، آن‌ها می‌آموزند چگونه با دیگران ارتباط مؤثر برقرار کنند و یکی از فعالیت‌هایی که در گروه به این هدف کمک کرد انجام فعالیت دوستیابی و نگهداری دوستی‌ها است که در آن کودکان به شناسایی رفتارهای کمک‌کننده و مخرب دوستی پرداختند. هم‌چنین از طریق انجام فعالیت قواعد روابط و سایر فعالیت‌های مربوط به مهارت‌های اجتماعی می‌آموزند که در مقابل بدرفتاری دیگران چه روش‌های مثبتی را به کار گیرند تا با چنین موقعیت‌هایی کنار بیایند. هم‌چنین در مهارت‌های هیجانی کودکان می‌آموزند که عواطفی مانند خشم را مدیریت کنند و می‌آموزند که دیگران نمی‌توانند احساسات شدیدی را در آن‌ها به وجود آورند.

آموزش مهارت تفکر خلاق و حل مسئله به کودکان کمک می‌کند در برابر بروز مشکلات در روابط، راههای دیگری به غیراز پرخاشگری بیابند و گزینه‌های بهتری را

1. Mash
2. Barclays

برگزینند. این نتایج با پژوهش مددی و سلطانی (۱۳۹۵) و شهابی نژاد (۱۳۹۱) همخوان است. در این پژوهش‌ها نشان داده شده است آموزش مهارت‌های زندگی باعث کاهش ناسازگاری اجتماعی دانشآموzan می‌شود و به ببود مشکلات ارتباطی و درنتیجه کاهش مشکلات رفتاری بروز سازی شده می‌انجامد.

هم‌چنین با توجه به مطالب عنوان شده مشکلات درون سازی شده مانند اضطراب و افسردگی ناشی از ضعف مهارت‌های هیجانی است. شواهد پژوهشی نشان می‌دهند که تنظیم هیجانی در کاهش نشانه‌های استرس، اضطراب و افسردگی اثرگذار است و باعث تغییر فرایندهای هیجانی و شناختی افراد می‌شود (گلداین و گروس^۱، ۲۰۱۰ نقل از بادان فیروز، مکوند حسینی و محمدی فر، ۱۳۹۶). در آموزش مهارت‌های زندگی آموزش شناسایی احساسات و تنظیم هیجانات ناخوشایند مانند غم، نگرانی و اضطراب از طریق فعالیت‌های ساختارمند موردن توجه قرار می‌گیرد. آموزش مهارت‌های شناختی نیز یکی از مؤلفه‌های مهمی است که باعث تغییر هیجانات می‌گردد. انجام بازی‌هایی که در آن ارتباط احساسات با افکار آموزش داده می‌شوند (بازی آن‌ها نمی‌توانند در تو احساسی ایجاد کنند) به کودکان کمک می‌کند از طریق تغییر افکار شدت احساسات خود را مدیریت کنند.

یکی دیگر از علی که باعث می‌شود کودکان مشکلات رفتاری درونی و برونی را نشان دهند این است که کودکان به دلیل پایین بودن سطح تفکر انتزاعی قادر به بیان هیجانات و احساسات خود نیستند (لاندریت^۲، ۲۰۰۲ نقل از سهرابی شگفتی، ۱۳۹۰).

سرکوب و عدم مهارت در بیان احساسات به ویژه از نوع منفی آن بهداشت روانی کودک را به مخاطره می‌اندازد. ارائه آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی و در قالب فعالیت‌های گروهی به کودکان امکان داد به شیوه‌های غیرکلامی هیجانات خود را بروز دهند و با استفاده از تعاملات گروهی به تمرین این مهارت‌ها پردازنند. به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت آموزش مهارت‌هایی مانند مدیریت خشم، همدلی، حل مسئله، تفکر خلاق و مهارت‌های ارتباطی به رد فرض صفر در گروه آزمایش کمک کرد.

1. Goldin & Gross
2. Landreth

یکی از محدودیت‌های پژوهش مربوط به محدودیت جغرافیایی است، از آنجایی که جامعه پژوهش به لحاظ جغرافیایی به کودکان غرب شهر تهران، محدود بوده است، پس تعمیم آن به مناطق دیگر باید با احتیاط صورت گیرد. محدودیت دیگر پژوهش مربوط به محدودیت سنی جامعه پژوهش است. جامعه آماری پژوهش از نظر سن و دوره تحصیلی، محدود به کودکان ۹-۷ ساله است که در مقطع اول تا سوم دوره ابتدایی مشغول به تحصیل هستند که تعمیم آن به سایر گروه‌های سنی و تحصیلی با احتیاط باید صورت گیرد.

با توجه به نتایج پژوهش که نشان داده است آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر مشکلات رفتاری دانش آموزان تأثیر دارد، پیشنهاد می‌گردد وزارت آموزش و پرورش با همکاری سایر نهادها همچون سازمان نظام روان‌شناسی، در فرآیند توامندسازی و بازآموزی کارکنان خود، دوره‌های آموزشی را برای مشاوران و روانشناسان مدارس تدارک بینند و شرایطی را فراهم نمایند که روانشناسان و مشاوران مدارس در زمینه‌هایی همچون مهارت‌های زندگی و بازی درمانی دانش لازم را کسب کرده و در جهت به کارگیری این روش‌ها همت گمارند.

با توجه به نتایج پژوهش که نشان داده است آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی بر مشکلات رفتاری دانش آموزان تأثیر دارد، پیشنهاد می‌گردد مشاوران و روانشناسان مدارس در برخورد با کودکانی که دچار مشکلات رفتاری هستند، از رویکرد آموزش مهارت‌های زندگی از طریق بازی استفاده نمایند تا بتوانند از میزان اختلالات رفتاری آنان بکاهند. همچنین برای افزایش تعمیم‌پذیری یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌گردد این پژوهش‌ها در سایر مناطق جغرافیایی و سایر دوره‌های تحصیلی به انجام برسد.

منابع

- اسلامیه، محمدمهردی. (۱۳۸۷). بررسی میزان شیوع اختلالات رفتاری دانشآموزان دوره ابتدایی شهر تهران. پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۱۱، ۹۱-۱۰۹.
- بادان فیروز، علی؛ مکوند حسینی، شاهرخ؛ محمدی فر، محمدعلی. (۱۳۹۶). رابطه تنظیم هیجانی با نشانگان افسردگی و اضطراب در دانشجویان: نقش واسطه‌ای ذهن آگاهی. روان‌شناسی و روان‌پژوهشی شناخت، ۲۴، ۱۲-۲۳.
- برزگر، زهراء؛ پور محمدرضای تجربی، معصومه؛ بهنیا، فاطمه (۱۳۹۱). اثربخشی بازی بر مشکلات برونی‌سازی در کودکان پیش‌دبستانی با مشکلات رفتاری. علوم رفتاری، ۳۵۴-۳۴۷.
- بیلاوی، کبری؛ مکوندی، بهنام. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر مهارت اجتماعی دختران متوسطه دوم شهر اهواز. مجله روان‌شناسی اجتماعی. سال یازدهم، شماره ۴۰.
- خانزاده، بابک (۱۳۸۹). روان‌شناسی کودک: نقش آموزش خانواده در اصلاح اختلالات رفتار کودکان. تهران: عصر غیبت.
- سالک حدادی، نگار؛ بدیری، رحیم (۱۳۹۲). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر سبک‌های مقابله‌ای. آموزش و ارزشیابی، ۲۱، ۹۴-۷۹.
- سهراibi شگفتی، نادره (۱۳۹۰). روش‌های مختلف بازی درمانی و کاربرد آن در درمان اختلالات رفتاری و هیجانی کودک. روش‌ها و مدل‌های روان‌شنختی، ۴، ۶۳-۱.
- سیف نراقی، مریم (۱۳۹۵). اختلالات رفتاری کودکان و نوجوانان و روش‌های اصلاح و ترمیم آن‌ها. تهران: ارسباران.
- شرفی. محمدرضا. (۱۳۹۶). مهارت‌های زندگی در سیره رضوی. مشهد: آستان قدس رضوی.

شفیع پور، سیده زهراء؛ شیخی، علی؛ میرزاوی، مهشید؛ احسان، کاظم نژاد، لیلی (۱۳۹۴). سبک‌های فرزندپروری و ارتباط آن با مشکلات رفتاری کودکان. پرستاری و مامایی جامع‌نگر، ۲۵(۷۶)، ۵۶-۴۹.

شهابی نژاد، صدیقه (۱۳۹۱). تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر عزت نفس و سازگاری اجتماعی دانشآموزان دبیرستان‌های دخترانه شهر رفسنجان در سال تحصیلی ۹۱-۹۰. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید بهمن کرمان.

شهیم، سیما؛ یوسفی، فریده؛ قنبری فریدی، محبوبه (۱۳۸۶). ویژگی‌های روان‌سنگی چک‌لیست تجدیدنظر شده مشکلات رفتاری کوای و پترسون. روان‌پژوهشی و روان‌شناسی بالینی ایران، ۴، ۳۵۱-۳۵۰.

صبحی قراملکی، ناصر؛ حاجلو، نادر؛ محمدی، سکینه. (۱۳۹۴). بررسی اثریخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر سازگاری اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی. روان‌شناسی مدرسه، ۳، ۱۱۱-۱۳۱.

غباری بناب، باقر؛ پرنده، اکرم؛ حسین خانزاده فیروزجاه، عباسعلی؛ موللی، گیتا؛ نعمتی، شهروز. (۱۳۸۸). میزان شیوع مشکلات رفتاری دانشآموزان مقطع ابتدایی شهر تهران. پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۳۹(۳)، ۲۲۳-۲۳۱.

کرمی، جهانگیر؛ حیدری شرف، پریسا؛ شفیعی، بهناز. (۱۳۹۴). رابطه راهبردهای تنظیم هیجان و هوش هیجانی با هراس اجتماعی در دانشآموزان آسیب‌دیده بینایی و آسیب‌دیده شنوایی. تعلیم و تربیت استثنایی، ۱۵(۱)، ۵-۱۴.

کریمی، مربد؛ کیخاونی، ستاره؛ محمدی، محمدباقر (۱۳۸۹). تأثیر آموزش مهارت‌های اجتماعی بر اختلالات رفتاری کودکان دبستانی. علمی پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشی ایلام، ۱۸(۳)، ۶۸-۶۱.

کیا، سیما؛ شعبانی، حسن؛ احرار، قدسی؛ مدانلو، مهناز (۱۳۹۵). تأثیر آموزش مهارت ابراز وجود بر عزت نفس دانشآموزان. روان‌پرستاری، ۴(۱)، ۳۸-۴۶.

محکی، فرهاد؛ شریفی جندانی، حمیدرضا؛ محکی، وحید. (۱۳۹۵). اثربخشی بازی درمانی بر بهبود مهارت‌های زندگی کودکان کم توان ذهنی. *تعلیم و تربیت استثنایی*، ۱۶(۲)، ۲۳-۲۹.

محمدی، سید داود؛ غرایی، بنفسه (۱۳۸۶). ارتباط اختلالات رفتاری با هوش هیجانی در دانش آموزان. *دانشگاه پژوهشی کرمان*، ۱۴(۴)، ۲۹۹-۲۱۹.

مددی، آذردخت؛ سلطانی، امان الله (۱۳۹۵). تعیین میزان اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش ناسازگاری اجتماعی دانش آموزان دختر عقب‌مانده ذهنی آموزش پذیر. *شیراز؛ سومین کنفرانس جهانی روان‌شناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم*.

ورنون، آن. (۲۰۰۶). آموزش مهارت‌های زندگی رشد هیجانی، اجتماعی، شناختی و خود. (ترجمه مهرداد فیروزبخت، ۱۳۸۷). تهران: دانش.

Al-Yagon, M. (2015). Externalizing and Internalizing Behaviors among Adolescents with Learning Disabilities: Contribution of Adolescents' Attachment to Mothers and Negative Affect. *Journal of Child & Family Studies*, 24, 1343-1357.

Bornstein, M. H., Hahn, C-S., Haynes, O. M. (2010). Social Competence, Externalizing, and Internalizing Behavioral Adjustment from Early Childhood through Early Adolescence: Developmental Cascades. *Developmental psychopathology*, 22(4), 717-735

Corredor, G. A., Arraez, A. J., & Nieto, A. B. (2017). Longitudinal study of the effects of social competence on behavioral problems. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 237, 479 – 485.

Cramer, P. (2015). Change in children's externalizing and internalizing behavior problems: The role of defense mechanisms. *The Journal of Nervous and Mental Disease*, 203(3), 215–221.

Dhingra, R., & Chauhan, K. S. (2017). Assessment of life skills of adolescents in relation to selected variables. *International Journal of Scientific and Research Publications*, 7(8), 201-212.

Fantuzzo, J., Sekino, Y., & Cohen, H. L. (2004). An examination of the contributions of interactive peer play to salient classroom competencies for urban Head Start children. *Psychology in the Schools*, 41(3), 323-336.

- Goodwin, T., Pacey, K., & Grace, M. (2003). Children: Violence prevention in preschool settings. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing*, 16, 52-59.
- Granic, I., Meusel, L. A., Lamm, C., Woltering, S., & Lewis, M. D. (2012). Emotion regulation in children with behavior problems: linking behavioral and brain processes. *Journal of Development and Psychopathology*, 24, 1019 – 1020.
- Han, Y., Lee, Y., & Suh, J. H. (2017). Effects of a sandplay therapy program at a childcare center on children with externalizing behavioral problems. *Journal of Thearts in Psychotherapy*, 52, 24 – 31.
- Quay, H., & Peterson, D. R. (1987). *Manual for the revised behavior problem checklist*. Miami: Quay&Peterson.
- Liukonen, T. (2017). *The relationship between behavior problems, gender, special education status and school performance in the early grades of school*. Master's thesis in special education. Department of Education and Psychology University of Jyväskylä
- Liu, J., Liu, S. H., Yan, J., Lee, E., Mayes, L. (2016). The impact of life skills training on behavior problems in left – behind children in rural china: A pilot study. *School Psychology International*, 37(1), 73 – 84.
- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (2004). Emotional intelligence: Theory, findings, and implications. *Psychological Inquiry*, 60, 197– 215.
- Okech, D. O., Role, E. M. (2015). Implications of life skills education on character development in children:a case of Hill school. Baraton. *Interdisciplinary Research Journal*, 5(special issue), 173-181.
- Raver, C. C., Roy, A. L., Pressler, E., Ursache, A. M., & Charles McCoy, D. (2016). Poverty-related adversity and emotion regulation predict internalizing behavior problems among low-income children ages 8– 11. *Behavioral Sciences*, 7(1), 2.
- Sun, X. J., Tian, Y., Zhang, Y. X., Xie, X. C., Health, M. A., & Zhou, Z. K. (2015). Psychological development and education problems of Children left in rual areas.School. *Psychology International*, 36(3), 227–252.
- Thijssen, J. (2016). *Children with externalizing behavior problemsrisk factors and preventive efforts*. www.ridderprint.nl.
- UNICEF Evaluation Office. (2012). *Global evaluation of life skills edueation programmes*. New York: UNICEF.